

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ບົດລາຍງານວິຊາການ

ການທົດລອງປູກຂົງດຳ (*Boesenbergia spp*) ແບບປະສົມປະສານກັບພືດກະສິກຳ
ທີ່ບ້ານ ທ່າໂພ ແລະ ບ້ານຫ້ວຍມະຫາ ເມືອງ ໂພນໄຊ, ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ

ໂດຍ: ບັນຊາ ທຳມະວົງ, ສົງກອນ ໄຊຍະລາດ

ໂຄງການຍ່ອຍຄົ້ນຄວ້າປ່າໄມ້
ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເຂດພູດອຍຮ່ວມມື ລາວ-ຊູແອດ

(ມັງກອນ, 2007)

ສາລະບາບ

	ບົດຄັດຫຍໍ້	4
I.	ຄວາມເປັນມາ	5
II.	ຄຸນລັກສະນະຂອງຊຶ່ງດຳ	5
III.	ຈຸດປະສົງ	5
IV.	ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	6
	1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	6
	2. ສະຖານທີ່	6
	3. ສະພາບເນື້ອທີ່	6
	4. ເຕັກນິກ ແລະ ວິທີການ	6
V.	ຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	7
VI.	ການເກັບຂໍ້ມູນ	7
VII.	ຜົນໄດ້ຮັບ	8
VIII.	ການວິເຄາະ	10
IX.	ການສົນທະນາ	10
X.	ສະຫຼຸບ	10
XI.	ຂໍ້ສະເໜີ	11

ສາລະບາບຕາຕະລາງ

ຕາຕະລາງ1:	ການສະເລ່ຍນ້ຳໜັກລວມຊຶ່ງດຳຂອງແຕ່ລະຄອບຄົວ	8
ຕາຕະລາງ2:	ການຄິດໄລ່ຄ່າແຮງງານ	9
ຕາຕະລາງ3:	ລາຍຈ່າຍແລະລາຍຮັບແຕ່ລະຄອບຄົວ	9

ສາລະບາບຮູບສະແດງ

ຮູບ1:	ຮູບແບບການປູກຂົງດຳສອງວິທີປະສົມປະສານກັບພືດກະສິກຳ	7
ຮູບ2:	ຮູບສະແດງຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳແຕ່ລະຄອບຄົວ	8
ຮູບ3:	ຮູບສະແດງການສົມທຽບລາຍຈ່າຍ ແລະ ລາຍຮັບແຕ່ລະຄອບຄົວ	9

ບົດຄັດຫຍໍ້

ກິດຈະກຳປູກຂົງດຳຮ່ວມກັບປະຊາຊົນ ທີ່ເມືອງໂພນໄຊ, ແຂວງຫຼວງພະບາງແມ່ນກິດຈະກຳໜຶ່ງຂອງໂຄງການຍ່ອຍຄົ້ນຄ້ວາປ່າໄມ້. ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳນີ້ມີ 2 ບ້ານ ແລະ 5 ຄອບຄົວຄື: ບ້ານທ່າໂພ ມີ 3 ຄອບຄົວ ແລະ ບ້ານຫ້ວຍມະຫາ ມີ 2 ຄອບຄົວ. ກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວໄດ້ປະຕິບັດເປັນເວລາ 7 ເດືອນ ເຊິ່ງໄດ້ເລີ່ມລົງມືປູກແຕ່ ວັນທີ 14/6/04 -18/1/05 ແມ່ນໄດ້ເກັບກູ້ຜົນຜະລິດຕາມລະດູການ. ຈຸດປະສົງຂອງກິດຈະກຳແມ່ນເພື່ອຍົກສະນັດຕະພາບຮັບປະກັນການມີຢູ່ມີກິນ, ສ້າງລາຍຮັບເສີມໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ, ຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ຍຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ແບບເລື່ອນລອຍ ແລະ ຊຸກຍູ້ວຽກງານການຜະລິດໃຫ້ສູງຂຶ້ນກາຍເປັນສິນຄ້າ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແມ່ນໄດ້ປະສານງານກັນກັບສູນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ພາກເໜືອ ໂດຍມີຜູ້ປະສານງານງານຂອງໂຄງການຊີດາປະຈຳເມືອງໂພນໄຊເປັນຜູ້ຮ່ວມລົງປະຕິບັດຕົວຈິງກັບຄອບຄົວ ເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ.

ທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ວິທີການແມ່ນໄດ້ປະຕິບັດຄື: ໄດ້ກຳນົດເອົາເນື້ອທີ່ໄຮ່ປູກພືດກະສິກຳຂອງແຕ່ລະຄອບຄົວມີຂະໜາດຄອບຄົວລະ 1 ໄລ່ (1.600 ແມັດກາເຣ) ແລະມີຄວາມຄ້ອຍຊັ້ນບໍ່ເກີນ 60%. ວິທີ ການ ປູກແມ່ນໄດ້ທົດລອງປູກ 2 ວິທີຄື: ວິທີຄູນດິນໃຫ້ເປັນຄັນຄູ ແລະ ບໍ່ເປັນຄັນຄູ. ວິທີຄູນດິນໃຫ້ເປັນຄັນຄູເພື່ອປູກນັ້ນແມ່ນໄດ້ແນະນຳໃຫ້ປະຊາຊົນສ້າງຄັນຄູກວ້າງ 1 ແມັດ ແລະ ຍາວ 40 ແມັດ ເວັ້ນວັກ 3 ແມັດເພື່ອປູກພືດກະສິກຳທີ່ປະຊາຊົນຕ້ອງການປູກ. ໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງຊຸມແມ່ນ 50x50 ຊັງຕີແມັດ ຕາມຄັນຄູທີ່ກຳນົດໄວ້. ໃນດອນໜຶ່ງຈະມີສອງແຖວລວມມີ 160 ຊຸມປູກ ແລະ 10 ດອນຕໍ່ສວນປູກ. ການຊຸດເປັນຄູປູກແມ່ນຊຸດເປັນແລວຕາມເສັ້ນລະດັບເພື່ອປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ. ບໍລິມາດການປູກແມ່ນໃຊ້ແນວພັນຈາກແຂວງໄຊຍະບູລີ 1 ກິໂລຈະແບ່ງປູກໄດ້ 20 ຊຸມປູກ ໝາຍວ່າຄອບ ຄົວໜຶ່ງໃຊ້ແນວພັນ 80 ກິໂລ. ສ່ວນຮູບແບບການທົດລອງແມ່ນໄດ້ປະຕິບັດ 3 ຮູບແບບຄື: ທົດລອງປູກປະສົມກັບສາລີ; ປູກປະສົມກັບໝາກເດືອຍ ແລະ ປູກປະສົມກັບໝາກງາ. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນແມ່ນໄດ້ປະຕິບັດຄື: ຫຼັງຈາກປູກໄດ້ 1 ເດືອນ ໄດ້ລົງສຳຫຼວດເປີເຊັນການລອດຕາຍແລະເປີເຊັນການແຕກງອກ,ເກັບກຳຂໍ້ມູນໄລຍະ3ເດືອນ,6ເດືອນ.

ການເກັບກູ້ຜົນຜະລິດນັ້ນແມ່ນໃຫ້ປະຊາຊົນຊຸດແຕ່ລະໜານໂດຍການນຳພາຂອງພະນັກງານວິຊາການ ແລະ ຕິດຕາມເກັບກຳເອົາຂໍ້ມູນຜົນຜະລິດໂດຍການສັ່ງນຳໜັກຂອງຂົງດຳແຕ່ລະໜານໄປພ້ອມ. ສົມທົບຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳເຫັນວ່າຂົງດຳທີ່ປູກໃສ່ໜານຄັນຄູມີຜົນຜະລິດສູງກ່ວາວິທີທີ່ບໍ່ໄດ້ປູກໃສ່ໜານຄັນຄູ ແລະ ມີຄວາມແຕກແຕ່ງກັນພຽງແຕ່ 10-20%. ການເຮັດໜານແບບເປັນຄັນຄູໄດ້ໃຊ້ເວລາ ແລະ ແຮງງານຫຼາຍກ່ວາ.

ຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳທີ່ໄດ້ປູກແບບປະສົມປະສານກັບສາລີແມ່ນມີຜົນຜະລິດດີກ່ວາປູກປະສົມກັບໝາກເດືອຍແລະໝາກງາ. ແຕ່ວ່າລາຄາຂອງໝາກງາສູງກ່ວາລາຄາໝາກເດືອຍ ແລະ ສາລີ. ຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳສະເລ່ຍຕໍ່ຄອບຄົວແມ່ນໄດ້ປູກ 80 ກິໂລຕໍ່ຄອບຄົວ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບສະເລ່ຍ131,2 ກິໂລຕໍ່ຄອບຄົວ. ສຳລັບຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳໄດ້ມອບໃຫ້ເຈົ້າຂອງສວນຈຳນວນ 75% ຂອງຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບ ອີກ 15% ແມ່ນໄດ້ເອົາຄືນມາເພື່ອເປັນແນວພັນສຳລັບປູກໃໝ່. ສ່ວນຜົນຜະລິດຂອງພືດກະສິກຳອື່ນໆຂອງປະຊາຊົນທີ່ປູກໃນສວນດັ່ງກ່າວນັ້ນແມ່ນມອບໃຫ້ເຈົ້າຂອງສວນທັງໝົດ.

I. ຄວາມເປັນມາ

ປະເທດລາວແມ່ນປະເທດໜຶ່ງທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ປະຊາຊົນມີຢູ່ມີກິນ, ມີຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າ ວຽກງານກະສິກຳແມ່ນວຽກງານໜຶ່ງທີ່ລັດທະບານລາວໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ຕາມແຜນການພັດທະນາຂອງວຽກງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອສຶກສາຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນຂອງປະຊາຊົນຢູ່ໃນປະເທດລາວຂອງພວກເຮົາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າດ້ານປ່າໄມ້ ເພື່ອເປັນການສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ປະຊາຊົນ. ເພື່ອຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ຂອງປະຊາຊົນ. ຍ້ອນວ່າປ່າໄມ້ໃນປະເທດເຮົາໄດ້ຫຼຸດໜ້ອນຖອຍລົງໃນປ່າທຳມະຊາດດັ່ງກ່າວນັ້ນລວມມີ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຫຼາຍຊະນິດທີ່ປະຊາຊົນນຳໃຊ້ ເປັນອາຫານ, ເປັນຢາສະໝຸນໄພ, ເປັນເຄື່ອງໃຊ້ຊອຍໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ແລະ ທັງເປັນສິນຄ້າອີກດ້ວຍ. ຕາມການປະເມີນໃນແຕ່ລະເຂດທ້ອງຖິ່ນການນຳໃຊ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງແຕກຕ່າງກັນຕາມ ແຕ່ລະຊະນິດພັນທີ່ແຈກຢາຍໃນທົ່ວປະເທດ ເຊັ່ນ: ຫວາຍ, ແຂມ, ໝາກແໜ່ງ, ຄັງ, ຍານ, ດອກເຜິ້ງ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ອື່ນໆ.

ການນຳໃຊ້ແມ່ນມີຫຼາຍຮູບແບບລວມທັງການຊຸດຄົ້ນແບບດັບສູນ. ການມອບດິນມອບປ່ານຳໃຊ້, ການຈັດສັນປ່າການນຳໃຊ້ໃນແຕ່ລະເຂດຍັງບໍ່ພຽງພໍກັບການນຳໃຊ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງປະຊາຊົນດັ່ງນັ້ນວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າແມ່ນວຽກງານທີ່ສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເພື່ອແກ້ໄຂຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທົດລອງປູກບາງຊະນິດເຄື່ອງປ່າຂອງດົງແມ່ນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທາງວິທະຍາທີ່ດີເພື່ອເປັນການຫຼຸດຜ່ອນການທຳລາຍຫຼືເປັນການຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ແນວພັນບາງຊະນິດພັນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານຫຼາຍ. ຂົງດຳ (*Boesenbergia* spp) ແມ່ນຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນທ່າແຮງໜຶ່ງທີ່ສາມາດສ້າງລາຍຮັບມາສູ່ປະຊາຊົນໂດຍກົງທັນທີນຳໃຊ້ເປັນຢາສະໝຸນໄພ, ໃຊ້ປຸງແຕ່ງລົດຊາດຂອງອາຫານໃນຊີວິດປະຈຳວັນ, ເປັນສິນຄ້າເພື່ອເປັນວັດຖຸດິບໃນການຜະລິດເປັນຢາບຳລຸງກຳລັງ ແລະ ນຳໃຊ້ຜະລິດເປັນຕົວກາຍ (ໂຮງງານຢາເລກ 2)

II. ຄຸນລັກສະນະຂອງຂົງດຳ

ຂົງດຳ: (*Boesenbergia* spp) ຢູ່ໃນຕະກູນ Zingberaceae ເຊິ່ງມີຖິ່ນກຳເນີດຢູ່ໃນເອເຊຍເຂດຮ້ອນເຕີບໂຕໄດ້ໃນເຂດປ່າຊັນປຽກຊຸ່ມດິນຜູ້ຢູ ດິນປົນຊາຍ ເປັນພືດລົ້ມລູກລຳຕົ້ນເປັນກາບ ກ້ານໃບໂອບຂຶ້ນ ສູງປະມານ 2025 ຊມ. ໃບມີຂະໜາດໃຫຍ່ ຮູບຮີ ປາຍສ້ວຍ ເສັ້ນກາງໃບຂະໜາດເຫັນຊັດເຈນທາງດ້ານຫຼັງ ດອກອອກຕາມຊອກ ກ້ານໃບເປັນຂໍ້ກົບຕິດກັນ ມີສີຂາວ ຮາກແມ່ນສ່ວນທີ່ສຳຄັນ ຂະຫຍາຍໃຫຍ່ຂຶ້ນກາຍເປັນຫົວ, ໃນຫົວເປັນສີມ່ວງດຳ, ມີກິ່ນທີ່ມີສານທີ່ນຳໂປສະກັດເປັນຢາສະໝຸນໄພ.

ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍຫົວ, ໂດຍການນຳເອົາຫົວມາອານາໄມແກະສ່ວນທີ່ເປັນຫົວເກົ່າອອກ, ເອົາຫົວໃໝ່ມາຕັດ ສຳປະມານປາຍນິ້ວມືຕາມບ່ອນທີ່ມີຕານຳໂປປູກ ໃນຊ່ວງກ່ອນລະດູຝົນ (ເດືອນ 4 - 5) ແລະເກັບກູ້ຫຼັງຈາກປູກໄດ້ 7- 8 ເດືອນ (ເດືອນ 11-12) (ສະໝຸນໄພໃນຄົວຣສ.ດຣ ວັນຕິກິດສະພັນ 2541, ພືດສະໝຸນໄພ ນິດສິຖີ ເຮືອງລັງສີ 2543. ປູກສະໝຸນໄພໃຊ້ເອງພະຍອຍ ຈອມພິທັກ 2537).

ປະຈຸບັນຂົງດຳມີຢູ່ມີກັນປູກຫຼາຍ ເຂດວັງວຽງ ແຂວງວຽງຈັນ, ແຂວງໄຊຍະບູລີ, ແຂວງອຸດົມໄຊ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ ແລະ ແຂວງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ (ການລາຍງານການຕະຫຼາດ ຄປດ 2004).

III. ຈຸດປະສົງ

- ເພື່ອຍົກສະມັດຕະພາບຮັບປະກັນການມີຢູ່ມີກິນ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ ແລະ ການຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ໃຫ້ປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ.

- ເພື່ອຕອບສະໜອງນະໂຍບາຍຂອງພັກລັດ ເຮັດໃຫ້ປະເທດຊາດມີການພັດທະນາຢ່າງຮອບດ້ານ.
- ເພື່ອເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນມີລາຍຮັບເສີມ ເພື່ອຊຸກຍູ້ວຽກງານການຜະລິດໃຫ້ສູງຂຶ້ນເປັນສິນຄ້າ.

IV. ວິທີຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ທີມງານໄດ້ຮ່ວມງານກັບປະສານງານທ້ອງຖິ່ນ ປ່າໄມ້ເມືອງ ລົງສຳພາດປະຊາຊົນ ແລະ ສຳຫຼວດເນື້ອທີ່ເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ຄັດເລືອກເອົາຄອບຄົວທີ່ເໝາະສົມເຂົ້າຮ່ວມ. ຜູ້ຮັບຜິດຊອບກິດຈະກຳໄດ້ສ້າງແຜນການໂດຍລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍການຊື້ນຳ ແລະ ນຳພາ ຂອງສູນຄົ້ນຄວ້າປ່າໄມ້, ໜ່ວຍງານເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໄດ້ມອບໃຫ້ວິຊາການຮ່ວມກັບທາງປະສານງານເມືອງເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

2. ສະຖານທີ່

ບ້ານທ່າໂພ ແລະ ບ້ານຫ້ວຍມະຫາ ເມືອງໂພນໄຊ ແຂວງຫຼວງພະບາງເຊິ່ງເປັນເມືອງໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ກາງຮ່ອມພູ ແລະ ພື້ນທີ່ຫຼາຍກວ່າ 80% ແມ່ນພູ. ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດປະມານ 246.104 ເຮັກຕາ, ທາງທິດເໜືອຕິດກັບເມືອງປາກເຊືອງ(ຫຼວງພະບາງ) ແລະ ເມືອງວຽງຄຳ(ແຂວງຫົວພັນ) , ທາງທິດຕາເວັນອອກຕິດກັບເມືອງພູກູດ(ຊຽງຂວາ)ທາງທິດຕາເວັນຕົກແມ່ນຕິດກັບຕົວເມືອງຫຼວງພະບາງ ແລະ ທາງທິດໃຕ້ຕິດກັບເມືອງຊຽງເງິນ(ຫຼວງພະບາງ). ໃນນັ້ນລວມມີ 56 ໝູ່ບ້ານ, ຈຳນວນປະຊາກອນທັງໝົດມີ 24.237 ຄົນ. ສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນຊົນເຜົ່າຂະມຸ 63, 5%, ຊົນເຜົ່າມົ້ງ 24,5% ແລະ ເຜົ່າອື່ນໆ 12.0% ອຸນນະພູມສະເລ່ຍ 20-40 ອົງສາເຊ, ປະລິມານນ້ຳຝົນ ແມ່ນ 1.700- 1.800 ມມ/ປີ, ລະດັບສູງໜ້ານ້ຳທະເລ ປະມານ 556 ແມັດ. (ຂໍ້ມູນ ບົດລາຍງານ ເມືອງໂພນໄຊ).

ໃນນີ້ລວມມີ 5 ໝູ່ບ້ານເຂດຈອມພູ ແຕ່ສາມາດຄັດເລືອກໄດ້ 2 ໝູ່ບ້ານຄື: ບ້ານທ່າໂພ ມີ 3 ຄອບຄົວຄື: ຄອບຄົວ ຊຽງພັດ, ທອງດຳ, ແລະ ນາງ ດວງວິໄລ. ບ້ານຫ້ວຍມະຫາມີ 2 ຄອບຄົວ ຄື: ຄອບຄົວ ດາໂກ, ແລະ ຄອບຄົວຈິງຖາ+ໃຈຊົວວາ.

3. ສະພາບເນື້ອທີ່

- ເນື້ອທີ່ ຂອງປະຊາຊົນແມ່ນເປັນເນື້ອທີ່ໄຮ່ປູກພືດກະສິກຳ ຂະໜາດ 1 ໄລ່.
- ສະພາບດິນເປັນດິນປູກຝັງຄວາມຄອຍຊັນບໍ່ເກີນ 60%
- ເປັນເນື້ອທີ່ປະຊາຊົນທຳການຜະລິດທຸກໆປີ ໂດຍສະເພາະແມ່ນພືດກະສິກຳເຊັ່ນ: ໝາກງາ, ສາລີ, ໝາກເດືອຍ, ຖົ່ວດິນ ແລະ ເຂົ້າ.

4. ເຕັກນິກ ແລະ ວິທີການ

- ເນື້ອທີ່ແຕ່ລະຄອບຄົວແມ່ນ(40x40 ມ) =1.600 ແມັດກາເຣ
- ການປູກແມ່ນໄດ້ແນະນຳໃຫ້ປະຊາຊົນຊຸດເປັນຮ່ອງ ຫຼື ຄູ ກ້ວງ 1 ມ, ຍາວ 40 ມ ຮອດຂອບເວັ້ນວັກ3 ແມັດ. ເພື່ອປູກພືດກະສິກຳ ສັບຫວ່າງອີກ 1 ມ. ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຊຸດຄືດອນທີ່ 1(ສັງເກດຕາມແຜນວາດການວາງດອນທົດລອງ)
- ການປູກແມ່ນມີໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງຊຸມແມ່ນ 50x50 ຊມ. ຕາມຄູ ຫຼື ຮ່ອງທີ່ກຳນົດໄວ້.
- ໃນດອນໜຶ່ງຈະມີ 2 ແຖວ ລວມມີ 160 ຊມປູກ ລວມມີ 10 ດອນ/ສວນປູກ.
- ການຊຸດເປັນຄູປູກແມ່ນ ຊຸດເປັນແລວຕັດລວງຄ້ອຍຕັດເສັ້ນທາງການໄຫຼຂອງນ້ຳເພື່ອຕ້ານກັນເຈື່ອນ.

- ບໍລິມາດການປູກແມ່ນໃຊ້ແນວພັນຈາກແຂວງໄຊຍະບູລີ 1 ກິໂລແມັດໄດ້ແບ່ງປູກ 20 ຊຸມປູກ ໝາຍວ່າຄອບຄົວໜຶ່ງໃຊ້ແນວພັນ 80 ກິໂລ. ໃນ 5 ຄອບຄົວ ມີ 400 ກິໂລ.
- ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 3 ຮູບແບບການທົດລອງຄື: ປູກປະສົມກັບສາລີ, ໝາກເດືອຍ, ແລະ ໝາກງາ.

ປູກພືດກະສິກຳປະສົມ	
	A ປູກຂົງດຳໃສ່ໝານ(ຄັນຄູ)
ປູກພືດກະສິກຳປະສົມ	
	B ປູກຂົງດຳບໍ່ໃສ່ໝານ
ປູກພືດກະສິກຳປະສົມ	
	A ປູກຂົງດຳໃສ່ໝານ(ຄັນຄູ)
ປູກພືດກະສິກຳປະສົມ	
	B ປູກຂົງດຳບໍ່ໃສ່ໝານ
ປູກພືດກະສິກຳປະສົມ	
	A ປູກຂົງດຳໃສ່ໝານ(ຄັນຄູ)
ປູກພືດກະສິກຳປະສົມ	
	B ປູກຂົງດຳບໍ່ໃສ່ໝານ
ປູກພືດກະສິກຳປະສົມ	
	A ປູກຂົງດຳໃສ່ໝານ(ຄັນຄູ)
ປູກພືດກະສິກຳປະສົມ	
	B ປູກຂົງດຳບໍ່ໃສ່ໝານ
ປູກພືດກະສິກຳປະສົມ	

ຮູບ1: ຮູບແບບການປູກຂົງດຳສອງວິທີປະສົມປະສານກັບພືດກະສິກຳ

V. ຈຳນວນຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ

1. ສູນຄົ້ນຄວ້າປ່າໄມ້ຊື່ນຳລວມ ແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
2. ທ່ານ ຄຳພອນ ແສງດາລາ ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຊື່ນຳວິທີການຂຽນບົດວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
3. ທ້າວ ສິງກອນ ໄຊຍະລາດຮັບຜິດຊອບກິດຈະກຳຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂຽນບົດ ສ້າງແຜນສະຫຼຸບລາຍງານ.
4. ນາງໄພວອນ ພອນພະນົມ ວິຊາການ
5. ທ້າວ ບຸນຈັນ ຫົວໜ້າຫ້ອງການປະສານງານເມືອງໂພນໄຊ
6. ທ້າວ ຄຳຫຼ້າ ທອນລັດສະໝີ ຜູ້ຊ່ວຍພາກສະໜາມ ເມືອງໂພນໄຊ.

VI. ການເກັບຂໍ້ມູນ

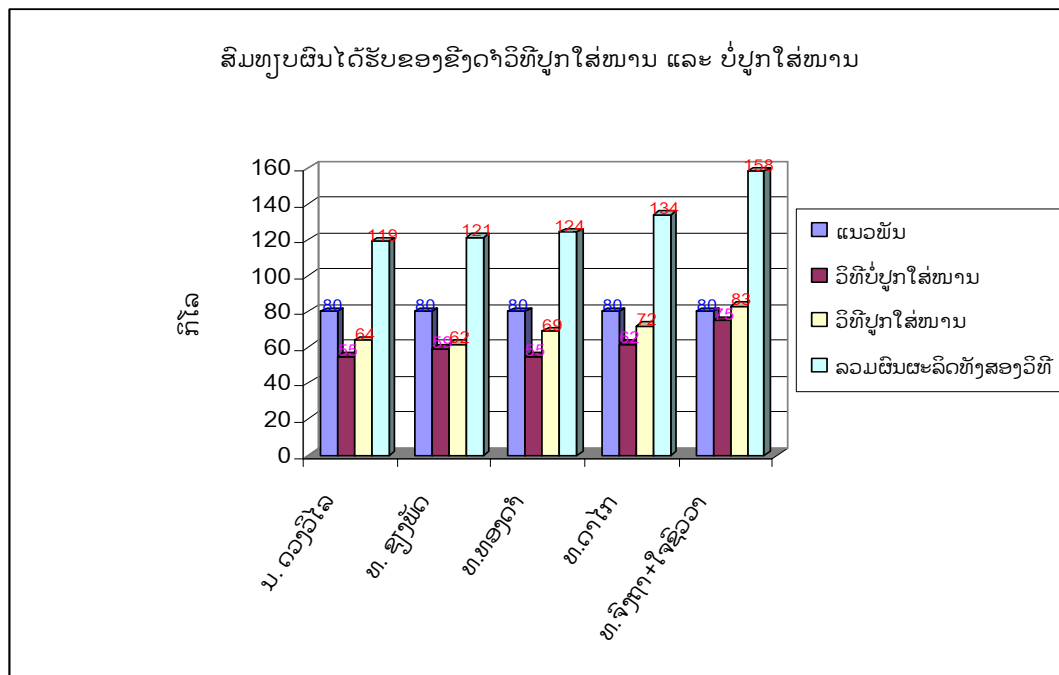
ຫຼັງຈາກທາງທີມງານໄດ້ລົງມືຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການປູກໄດ້ 1 ເດືອນ ການສຳຫຼວດເປີເຊັນການເກີດ(ລອດຕາຍ) ໂດຍການຢ່າງສຳຫຼວດເບິ່ງການແຕກໜ່ວຍອ່ອນແຕ່ລະຊຸມປູກເຫັນວ່າເກີດ 100 %

- ການເກັບຂໍ້ມູນໄລຍະ 3 ເດືອນ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ເອົາ(ຍ້ອນວ່າເປັນຫົວໃນດິນ)
- ການເກັບກູ້ແມ່ນຫຼັງຈາກປູກໄດ້ 6 ເດືອນ (16/6/05-18/12/05) ວິທີການເກັບກູ້ແມ່ນໄດ້ໃຊ້ສຽມຊຸມເອົາຫົວຂອງຂີງດຳຂຶ້ນມາອານາໄມ ແລະ ສ້ອມຮາກອອກ.
- ຫຼັງຈາກຊຸດແລ້ວ ແຕ່ລະໝານ ແມ່ນໄດ້ນຳໃສ່ເປົາປຸຍ ພ້ອມທັງຊ້ຽນນ້ຳໜັກຂອງແຕ່ລະໝານ.

VII ຜົນໄດ້ຮັບ

ຕາຕະລາງ1: ການສະເລ່ຍນ້ຳໜັກລວມຂີງດຳຂອງແຕ່ລະຄອບຄົວ (ຫົວໜ່ວຍKg)

ລ/ດ	ຊື່ຄອບຄົວ	ແນວພັນ	ຊຸດຮ່ອງ	ບໍ່ຊຸດຮ່ອງ	ລວມ
1	ນ. ດວງວິໄລ	80	64	55	119
2	ທ. ຊຽງພັດ	80	62	59	121
3	ທ. ທອງດຳ	80	69	55	124
4	ທ. ດາໄກ	80	72	62	134
5	ທ. ຈິງຖາ+ ໃຈຊົວວາ	80	83	75	158

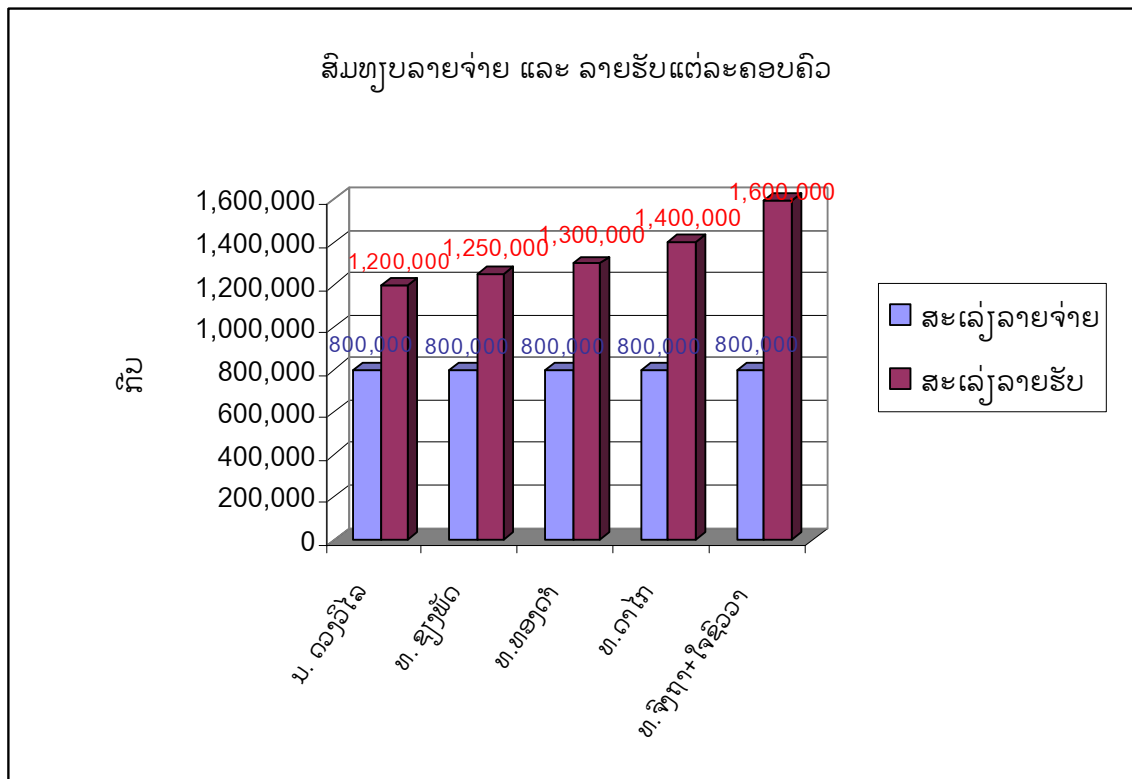
ຮູບ2: ຮູບສະແດງຜົນຜະລິດຂອງຂີງດຳແຕ່ລະຄອບຄົວ

ຕາຕະລາງ2: ການຄິດໄລ່ຄ່າແຮງງານ (ຄິດເປັນເງິນ/ກີບ)

ລ/ດ	ລາຍຊື່ ຄອບຄົວ	ແຮງງານ	ຄ່າແຮງງານ(ກີບ/ແຮງງານ)	ລວມເປັນເງິນກີບ
1	ນ. ດວງວິໄລ	13	10,000/1໓໘	130,000
2	ທ. ຊຽງພັດ	14	10,000/1໓໘	140,000
3	ທ. ທອງດຳ	10	10,000/1໓໘	100,000
4	ທ. ດາໄກ	10	10,000/1໓໘	100,000
5	ທ. ຈິງທາ+ໄຈຊົວວາ	8	10,000/1໓໘	80,000

ຕາຕະລາງ3: ລາຍຈ່າຍແລະລາຍຮັບແຕ່ລະຄອບຄົວ

ລ/ດ	ລາຍຊື່ ຄອບຄົວ	ລາຍຈ່າຍ(ກີບ)	ລາຍຮັບ(ກີບ)
1	ນ. ດວງວິໄລ	800,000	1,200,000
2	ທ. ຊຽງພັດ	800,000	1,250,000
3	ທ. ທອງດຳ	800,000	1,300,000
4	ທ. ດາໄກ	800,000	1,400,000
5	ທ. ຈິງທາ+ໄຈຊົວວາ	800,000	1,600,000

ຮູບ3: ຮູບສະແດງການສົມທຽບລາຍຈ່າຍ ແລະ ລາຍຮັບແຕ່ລະຄອບຄົວ.

VIII. ການວິເຄາະ

ໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທົດລອງກົດຈະກຳນີ້ເຫັນວ່າດ້ານການປະສານງານໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນຜ່ານຫຼາຍຂັ້ນຕອນໃນການເຮັດວຽກຍັງມີບາງວຽກງານທີ່ຍັງຍາກເຊັ່ນ: ພາຫະນະຮັບໃຊ້, ການຕິດຕໍ່ສື່ສານລະຫວ່າງສູນກາງແລະທ້ອງຖິ່ນການພົວພັນວຽກງານກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ(ສູນຫວຍໂຄດ) ພາກສ່ວນປະຊາຊົນການຢາກເຂົ້າຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນມີສູງແຕ່ວ່າຂາດແຮງງານຫຼືຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ໃນພາກສ່ວນທີ່ຕີນຮັບຜິດຊອບ ເນື້ອທີ່ເຮັດການທົດລອງມີຈຳກັດ, ການທົດລອງກັບປະຊາຊົນແມ່ນມີທາງເລືອກໜ້ອຍເຊັ່ນ: ປະຊາຊົນຕ້ອງການແຕ່ເນື້ອທີ່ບໍ່ຖືກຕາມມາດຖານທີ່ວາງໄວ້ຫຼືມີເນື້ອທີ່ແຕ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປ່ຽນແປງບາງເຕັກນິກທີ່ວາງໄວ້ເພື່ອໃຫ້ຖືກກັນຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນ.

ດ້ານແນວພັນແມ່ນໄດ້ມາຈາກແຂວງໄຊຍະບູລີ ຍ້ອນວ່າແນວພັນຢູ່ເຂດນັ້ນແມ່ນຫຼາຍ ແລະ ເປັນການສົ່ງເສີມຜູ້ຜະລິດໂດຍກົງ ແຕ່ມີຫຼາຍແຫຼ່ງທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ: ກຳແພງນະຄອນ, ວັງວຽງ (ວຽງຈັນ) ເຂດຫຼັກຊາວ (ບໍລິຄຳໄຊ) ອຸດົມໄຊ ແລະ ຫຼວງພະບາງແຕ່ເຮົາບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າອັນໃດດີກ່ວາກັນເຊິ່ງແມ່ນຜ່ານທາງພໍ້ຄ້າ.

ດ້ານວິທີການມີ 2 ວິທີ ແລະ 3 ຮູບແບບ:

ວິທີ 1: ແມ່ນໂດຍການຊຸດເປັນຄູ ກ້ວາງ 1 ມ, ຍາວ 40 ມ (ຕາມແຜນວາດການວາງດອນ) ເຫັນວ່າຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີແຕ່ວ່າເປັນການໃຊ້ແຮງງານຫຼາຍໃນການຊຸດ.

ວິທີ 2 ແມ່ນກ້ວາງ 1 ມ, ຍາວ 40 ມ (ຕາມແຜນວາດການວາງດອນ) ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຊຸດຄືກັນກັບວິທີ 1 ເຫັນວ່າຜົນຜະລິດໜ້ອຍກ່ວາເລັກນ້ອຍ ຍ້ອນຫົວນ້ອຍກ່ວາ ແຕ່ວ່າບໍ່ໄດ້ໃຊ້ແຮງງານຊຸດ.

ໃນນີ້ໄດ້ປູກເປັນ 3 ຮູບແບບ. ໃນ 5 ຄອບຄົວແມ່ນປູກ ຂົງດຳປະສົມປະສານກັບໝາກເດືອຍ, ໝາກງາ ແລະ ສາລີ.

1. ປູກຂົງດຳປະສົມກັບໝາກເດືອຍເຫັນວ່າຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳມີນ້ຳໜັກໜ້ອຍກ່ວາຖ້າທຽບໃສ່ແບບທີ 2 ແລະ ທີ 3 . ຍ້ອນວ່າຕົ້ນໝາກເດືອຍຂະຫຍາຍຕົວໄວເຮັດໃຫ້ບົດບັ້ງແສງສະຫວ່າງ ແລະ ທາດອາຫານບໍ່ພຽງພໍ.

2. ປູກຂົງດຳປະສົມກັບໝາກງາ ເຫັນວ່າຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳຂະຫຍາຍໄດ້ດີກ່ວາແບບທີ 1 ແຕ່ຜົນຜະລິດຂອງໝາກງາໄດ້ດີເຫັນໄດ້ມີຕົ້ນໃຫຍ່ມີງາຫຼາຍກ່ວາ ຖ້າທຽບໃສ່ກັບຕົ້ນທີ່ຢູ່ກາງ

3. ປູກຂົງດຳປະສົມກັບສາລີເຫັນວ່າຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳຂະຫຍາຍໄດ້ດີກ່ວາແບບທີ 1 ແລະ ທີ 2 ຕົ້ນສາລີສູງ ແລະ ເປັດແສງພຽງພໍ ແລະ ຕົ້ນສາລີກໍບໍ່ຂະຫຍາຍຕົວຫຼາຍ. ແລະ ຜົນຜະລິດຂອງສາລີກໍໄດ້ດີ.

.

IX. ການສົນທະນາ

ຜ່ານການປະຕິບັດກົດຈະກຳດັ່ງກ່າວເຫັນວ່າຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳ ແລະ ພຶດກະສິກຳ ມີທ່າອ່ຽງດີຂຶ້ນ. ຍ້ອນວ່າການປູກໂດຍການຊຸດດິນເປັນຄູເຮັດໃຫ້ເປັນການພູນດິນໃຫ້ກັບຂົງດຳ ແລະ ພຶດອື່ນໆແຕ່ຕ້ອງໃຊ້ແຮງງານໃນການຊຸດ ໃນກໍລະນີປູກໂດຍບໍ່ຊຸດຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນບໍ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ ແລະ ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ແຮງງານຫຼາຍ. ການປູກຂົງດຳໃນ 1 ໄລ່ (1.600 ແມັດກາເຣ) ແມ່ນເຮົາໃຊ້ ແນວພັນ 80 ກິໂລ/400 ແມັດກາເຣ ຜົນຜະລິດເພີ່ມຂຶ້ນ 70 % ຂອງແນວພັນ, ທີ່ເຮົາແມ່ນປູກພຶດກະສິກຳເຊັ່ນ: ການປູກປະສົມກັບສາລີ, ຜົນຜະລິດຂົງດຳໄດ້ດີ ຍ້ອນຕົ້ນສາລີບໍ່ຂະຫຍາຍຕົວຫຼາຍ ຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳໃນການປູກປະສົມກັບໝາກເດືອຍແມ່ນໜ້ອຍກ່ວາ ຍ້ອນວ່າຕົ້ນໝາກເດືອຍມີການຂະຫຍາຍຕົວຫຼາຍ. ໃນນີ້ຖ້າສມິທຽບລາ ຄາຂອງຜົນຜະລິດພຶດກະສິກຳເຫັນວ່າລາຄາຂອງໝາກເດືອຍ ແມ່ນສູງກ່ວາລາຄາຂອງໝາກງາ ແລະ ສາລີ.

X. ສະຫຼຸບ

ຜ່ານການປະຕິບັດການທົດລອງປູກຂົງດຳ ການຊຸດເປັນຄູເຫັນວ່າຜົນຜະລິດບໍ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍກັບບໍ່ຊຸດແຕ່ການຊຸດເປັນການໃຊ້ແຮງງານຫຼາຍກ່ວາ ແຕ່ໃນການປູກປະສົມປະສານກັບພືດກະສິກຳຄື: ສາລີ, ໝາກເດືອຍ, ໝາກງາ ໃນການສົມທຽບເຫັນວ່າ ຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳໃນສາລີສູງກ່ວາໝູ່ ແລະ ຖ້າທຽບກັບຜົນຜະລິດໃນແຕ່ລະສວນແມ່ນໃນສວນສາລີໄດ້ດີ ແຕ່ເມື່ອສົມທຽບລາຄາຂອງຜົນຜະລິດ ເຫັນວ່າໝາກເດືອຍໄດ້ດີ.

ລະຫວ່າງປະສານງານທ້ອງຖິ່ນ ກັບສູນກາງ ຈາກການສົມທຽບລະຫວ່າງ ນ້ຳໜັກຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳແຕ່ລະວິທີການໃນແຕ່ລະສວນ – ແລະ ຜົນຜະລິດຂອງພືດກະສິກຳທີ່ໄດ້ຮັບ. ນອກຈາກການປູກພືດກະສິກຳແລ້ວຍັງໄດ້ຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳອີກ. ເຊິ່ງສັງເກດເຫັນຜົນດີດັ່ງນີ້.

1. ຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳເພີ່ມຂຶ້ນ 70% ຂອງແນວພັນ.
2. ການສົມທຽບລະຫວ່າງການຊຸດຮ່ອງ ແລະ ບໍ່ຊຸດຮ່ອງເຫັນວ່າ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນເລັກນ້ອຍ ແມ່ນ 10-20%
3. ຜົນຜະລິດຂອງພືດກະສິກຳເຊັ່ນ: ໝາກງາ, ໝາກເດືອຍ ແລະ ສາລີ ດີກ່ວາຖ້າທຽບໃສ່ບໍ່ປູກປະສົມ.
4. ຜົນຜະລິດຂອງຂົງດຳໃນສວນສາລີໄດ້ດີກ່ວາໃນສວນໝາກເດືອຍ ແລະ ໝາກງາ
5. ໃນນີ້ລາຄາຂອງໝາກງາສູງກວ່າລາຄາໝາກເດືອຍ ແລະ ສາລີ.

XI. ຂໍ້ສະເໜີແນະ

ການປູກຂົງດຳ ແບບປະສົມປະສານກັບພືດກະສິກຳ ແມ່ນເປັນຜົນດີໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ຍ້ອນວ່າການປູກປະສົມປະສານນີ້ເຮັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດຂອງພືດກະສິກຳ ແລະ ຂົງດຳ; ຂົງດຳໄດ້ຮັບຜົນດີໃນການປູກກ້ອງຮົ່ມສາລີ ແລະ ສາລີກໍໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງ. ສັງເກດໄດ້ຝັກໃຫຍ່ ໄດ້ນ້ຳໜັກດີ ເຊິ່ງສາມາດປູກຂົງດຳໄດ້ໂດຍການຊຸດ ຫຼື ບໍ່ຊຸດຮ່ອງກໍໄດ້. ຍ້ອນວ່າຜົນຂອງການທົດລອງບໍ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ ແລະ ຍັງເປັນການໃຊ້ແຮງງານໜ້ອຍກ່ວາ ແຕ່ຕ້ອງຊຸດຊຸມປູກໃຫ້ກ້ວາງນອກ ນີ້ການປູກແບບປະສົມນີ້ຍັງເປັນການປັບປຸງດິນໂດຍການປູກພືດແບບສະລັບກັນ ເຮັດໃຫ້ພືດໄດ້ຮັບອາຫານຢ່າງພຽງພໍພືດເຕີບໂຕໄດ້ດີເຮັດໃຫ້ດິນ ແລະ ພືດທີ່ຢູ່ກ່ອນໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງພຽງພໍ ແລະ ການປູກໝາກງາໂດຍສັງເກດເຫັນວ່າຕົ້ນທີ່ຢູ່ແຄມຈະໃຫຍ່, ສູງ, ມີງ່າ ແລະ ໝາກຫຼາຍກ່ວາຕົ້ນທີ່ຢູ່ກາງຈະເຫຼືອງ, ບໍ່ມີງ່າ ແລະ ໝາກນ້ອຍ.